

prima instanță: L. Lupașcu
instanța de apel: M. Anton, A. Bostan, S. Arnăut

ÎNCHEIERE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței,
Judecătorul

Tatiana Vieru
Iurie Bejenaru, Oleg Sternioală

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Serafimciuc Ivanna,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată formulată de Serafimciuc Ivanna împotriva ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, privind anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, prin care, a fost admis apelul declarat de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, casată parțial hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 22 mai 2015 și în partea casată, pronunțată o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă :

La 05 septembrie 2014, Serafimciuc Ivanna a formulat cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, privind anularea ordinelor, restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă.

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că, ordinul nr. 71P din 09.06.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, prin care i-a fost aplicată o sancțiune în formă de mustrare aspră, nu a fost semnat de către o persoană împuternicită, acesta fiind semnat de directorul adjunct pe probleme financiar-economice.

Mai indica reclamanta că încălcările imputate acesteia prin scrisoarea companiei de audit nu au fost constatate de către Inspectoratul Fiscal de Stat, iar un

raport de audit nu a fost vreodată prezentat, încălcarea fiind expusă doar printr-o scrisoare.

Solicită Serafimciuc Ivanna, anularea ordinului cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare nr. 71P din 09.06.2014, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”.

Tot la 05 septembrie 2014, Serafimciuc Ivanna a mai formulat o cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, prin care, solicită restabilirea la locul de muncă în funcția de contabil șef; obligarea pârîtului să achite salariul pentru lipsa forțată de la muncă, reieșind din câștigul mediu lunar pentru absența forțată de la muncă, din ziua concedierii pînă la restabilirea la muncă;

În motivarea acțiunii a indicat reclamanta că, prin ordinul ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD” nr. 73P din 09.06.2014, în temeiul art.86 alin.(1) lit.p) din Codul muncii, a fost concediată în legătură cu încălcarea gravă, chiar și o singură dată, a obligațiilor de muncă de către conducătorii unității, de către adjuncții săi sau de către contabilul șef.

Mai indică reclamanta că, despre instituirea comisiei de anchetă, a aflat doar la 09.06.2014, în prima zi după ieșirea din concediu medical, iar la 06.06.2014, a solicitat oferirea concediului de odihnă anual, de care, nu beneficiat de un an și jumătate, solicitarea a fost respinsă prin scrisoarea din 09.06.2014, semnată de directorul adjunct pe probleme financiar-economice.

Invoca reclamanta că nu i-a fost oferită posibilitatea de a lua cunoștință cu materialele anchetei de serviciu și nu i s-a oferit o zi, solicitată, pentru oferirea explicațiilor.

Menționează reclamanta că ordinul de concediere a fost semnat de o persoană neîmputernicită și anume, de către directorul adjunct pe probleme financiar-economice.

Mai invoca reclamanta că decizia pe faptul încălcării fiscale a fost emisă la 04.04.2014, însă, comisia de anchetă a fost instituită doar la 22.04.2014, decizia de sancționare fiind emisă la 09.06.2014, adică cu expirarea termenului de o lună, instituit de art.209 din Codul muncii.

Prin încheierea Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 13 februarie 2015, pricinile la acțiunile sus-indicate au fost conexe într-o singură procedură judecătorească.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 04.05.2015, reclamanta a solicitat anularea ordinului nr. 71P din 09.06.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”;

restabilirea reclamantei la locul de muncă, în funcția de contabil-șef la ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, cu anularea ordinului nr. 73P din 09.06.014, emis de pârît;

obligarea ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD” să achita salariul pentru lipsa forțată de la muncă, în valoare de 96490,46 lei;

obligarea ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD” să achite reclamantei cheltuielile de asistență juridică, în valoare de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 mai 2015, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă anularea ordinului nr.71p din 09.06.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”; anularea ordinului nr.73p din 09.06.2014 cu privire la concedierea reclamantei din funcția de contabil-șef, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”, restabilirea reclamantei, Ivanna Serafimciuc în funcția de contabil-șef în cadrul ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”; încasarea din contul pîrîtului, în beneficiul reclamantei, a salariului pentru lipsa forțată de la locul de muncă, în mărime de 86660,82 lei și a cheltuielilor de asistență juridică, în mărime de 5000 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, apelul declarat de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD” a fost admis, casată parțial hotărîrea primei instanțe și în partea casată, pronunțată o nouă hotărîre prin care, pretențiile formulate de Ivanna Serafimciuc privind anularea ordinului nr. 71P din 09.06.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”; restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, au fost respinse.

În rest, hotărîrea primei instanțe a fost menținută.

La 20 ianuarie 2016, Ivanna Serafimciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 noiembrie 2015, în partea în care, a fost casată hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 22 mai 2015 și menținerea hotărîrii primei instanțe.

În motivarea recursului, a invocat recurenta că hotărîrea instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material și procedural.

Conform art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Examinînd înscrisurile anexate la dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată la 12 noiembrie 2015 și comunicată recurentei, Ivanna Serafimciuc, la 27 noiembrie 2015. (f.d. 16)

Ținînd cont de cele indicate, Colegiul constată că recursul este declarat în termen.

Conform art.439 alin.(2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 17 februarie 2016, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului, copia recursului declarat de Ivanna Serafimciuc, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței. (f.d. 53)

La 29 februarie 2016, ÎS „Institutul de Geodezie, Prospeccțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD” a depus referință la recursul declarat de Ivanna Serafimciuc, solicitînd de a considera recursul inadmisibil.

Audiînd raportul verbal al judecătorului raportor și verificînd temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, sus-indicatul recurs este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art.432 alin.(1), (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acesta nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanța de apel aplicînd corect normele de drept material și procedural.

Colegiul consideră că, argumentele invocate în cererea de recurs sunt irelevante și declarative, motiv pentru care, acestea nu pot fi reținute de către instanța de recurs întru admiterea cererii și casarea deciziei instanței de apel.

În conformitate cu prevederile art.433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar precizează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

Mai mult, Colegiul învederează că, dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel în partea în care, au fost respinse pretențiile recurenteii privind anularea ordinului nr. 71P din 09.06.2014 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, emis de ÎS „Institutul de Geodezie, Prospecțiuni Tehnice și Cadastru „INGEOCAD”; restabilirea la locul de muncă și încasarea plăților salariale pentru perioada absenței forțate de la locul de muncă, relatarea situației, în viziunea recurenteii, fără a indica vreun temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă, face ca acesta să fie respins de către instanța de recurs din considerentul că, motivele indicate nu se încadrează în prevederile normei precitate și nu constituie temei de casare a deciziei instanței de apel, recursul exercitat având caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În context, completul învederează, prin prisma jurisprudenței CEDO că, „...art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaït și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată, instanța de recurs precizează că potrivit articolului 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, precum și să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcel contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căroră, instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Un asemenea recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sînt similare argumentelor invocate în cadrul judecării pricinii, au fost verificate inclusiv, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ivanna Serafimciuc, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de Ivanna Serafimciuc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Oleg Sternioală